

CĂSĂTORIA

Nu există doua ființe la fel, sau două obiecte. Peste tot unde privim găsim diferențe, găsim diversivitate. Însă, când întâlnim pe cineva, al cărui cântec pare să-l continue pe al nostru, ne alăturăm cântecului acelei persoane pentru a forma o melodie unică, numită căsătorie.

Geneza 2:24 spune: *"De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup."* Nimeni nu a menționat vreodată că este ușor sau greu. Nimeni nu a menționat de obstacole, însă la fel cum într-o orchestră, artiștii studiază partitura mult timp înainte de un concert, la fel facem și noi. Căsătoria este o orchestră, în care dirijorul Suprem este Dumnezeu, în care cei doi soliști trebuie să se supună cu totul dirijorului, să învețe să treacă obstacolele, dificultățile, și să nuanțeze piesa cu dragoste, cu credință, cu încredere, cu adevăr. Cântarea cântărilor 2:7 *"Vă jur, fiice ale Ierusalimului, pe căprioarele și cerboaițele de pe câmp: nu stârniți, nu treziți dragostea până nu vine ea!"*

Oare de ce dragostea este ceva după care fiecare om tânjeste, dar numai unii o pot găsi pe cea adevărată? Nu iubim cum ar trebui? Încă nu știm ce înseamnă dragostea adevărată?

Cântarea cântărilor 8:7 *"Apele cele mari nu pot să stingă dragostea, și râurile*

n-ar putea s-o înece; de ar da omul toate averile din casa lui pentru dragoste, tot n-ar avea decât dispreț."

1 Corinteni 13:2-8 *"Și chiar dacă aș avea darul prorociei și aș cunoaște toate tainele și toată știința; chiar dacă aș avea toată credința, așa încât să mut și munții, și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic. Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate; dragostea nu pizmuește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânia, nu se gândește la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată. Prorociile se vor sfârși; limbile vor înceta; cunoștința va avea sfârșit."*

O dragoste supremă, mai presus de încercările vieții, mai presus de grijile de zi cu zi, mai presus de îngrijorare. Aceasta este o dragoste adevărată pe care ar trebui să o avem cu toții.

Cu dragoste,

Zâna Mețac

Anunțuri

Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Duminică ora 09.30 Grupuri de rugăciune
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare

Doamne, fie îndurarea Ta peste noi după cum o nădăjduim noi de la Tine!

Psalmi 33:22

**Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"**

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: **Emă Zaharie**
Tehnoredactare: **Emă Zaharie, Dan Matei**

An XIII, nr. 659 din 14 iulie 2013

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

MIRELUI ȘI MIRESEI

Câștigați de Domnul slavei
Șterși cu grijă de noroi
S-a plătit un preț de sânge
Căci la cruce harul curse
Pentru voi.

Nu-ntâmplarea vă adună
Ca și soț și ca soție
Căci sortiți ai cui să fie
S-a știut din veșnicie.

DIN CUPRINS:

pag. 3 **...Și se vor face un singur trup**

pag. 4 **Căsătoria**

Oameni noi, scăpați de patimi
Aveți harul să iubiți.
Nu uitați nicicând în viață
Că sunteți prin El sfințiți.

Dragoste nemăsurată
S-a turnat din plin în voi
Nicidecum să ofilească
Ci-nflorind, mereu să crească
Odrăslind semințe noi.

Să croiți un drum de pace
Funie împletită-n trei.
Căci ușor nu se desface
Când cei doi doresc ca-n toate
Să-i conducă Dumnezeu.

Bunătate și răbdare
Plus îngăduință multă
Căci umblând prin căsnicie
Nu-i mereu ca și la nuntă.

Să iertați orice greșeală
Înainte de-nserat.

Continuare pag. 2

Iar pârdaľnica de gură
Învățați-o cu Scriptură
Altfel va dori în veac
Să vă bage în păcat.

Iar în fiecare zi sub soare
Să vă amintiți mereu:
Două suflete alese

Destinate-a fi pereche
Împreună să reflecte
Cine este Dumnezeu.

Continuare din pag. 1

pastor Daniel Chereji

MIRELE ȘI MIREASA

“...se aruncă în drumul lui cu bucuria unui viteaz;” și pare că nimic nu-l mai poate opri din cale... și zâmbetul larg de pe buzele lui arată fericire și încredere și speranță... iar în ochi... vezi scânteia aceea din ochii lui?... trădează dragostea ce-o poartă-n suflet... pentru ea, cea mai frumoasă și mai minunată dintre mirese, pentru că este a lui.

Nici nu trebuie să-l atingi... poți să vezi cum vibrează... poți simți de la depărtare freamătul de emoție ce i-a cuprins tot corpul. Mâna-i este tremurândă și totuși așa de sigură... glasul lui are niște inflexiuni ce nu le-am știut până acum și vedem pe chipul lui atâta blândete și sensibilitate când o privește pe ea...

O, Doamne, dacă noi, cei creați din lut, peste care doar ai suflat viață, știm să ascundem în trupuri trecătoare atâtea sentimente și emoții și dorințe... cum ești Tu... MIRELE nostru DIVIN ? Ce minunății se ascund în Tine ? Cum Te uiți TU – CEL pe care veșniciile nu Te cuprind la firava făptură a miresei Tale pe care ai câștigat-o și ai desăvârșit-o cu sânge scump de MIEL DIVIN ... ?

“BISERICA” – Mireasa Mielului... când îi rostești numele, se revarsă har... și când o privești, o-nvăluie îndurarea

Ta... și pentru că Tu ești ajutor și sprijin, viața pe pământ nici nu e așa de grea și pentru că Tu ne ești tărie, nici o încercare nu e peste puterile noastre...

Azi, ne uităm la ei – mirii fericiți... prindem fiecare privire drăgălașă ce i-o aruncă ea, parcă mângâindu-l... și strângerea lor de mână, trezește-n noi mai puternic dorul după TINE, Doamne. Ea, își poartă cuminte și cu demnitate podoabele... e gătită pentru mirele ei..

Biserica, - Mireasa Ta, Doamne – se sfințește mai departe... adună podoabele răscumpărării și ale neprihănirii și așteaptă cu nerăbdare ziua când Tu vei veni...

Azi, ne bucurăm cu ei... Marius și Iuliana.. și timid, mai facem pași pe petale de trandafiri... parcă am vrea să stăm în calea spinilor să nu-i atingă... cel puțin nu astăzi... Ne bucurăm de bucuria lor și speranța ne dă aripi... în suflete, suntem plini de dor și privim cerul... și la răsărit... și la apus... ne ațintim privirile să vedem după nori... nu vine ?

“Duhul și Mireasa zic: Vino !” și în văzduh, se-aude șuieratul vântului... se aude tunetul... și pe raza Soarelui, alunecă ușor aceleași sfinte cuvinte : “ Da, Eu vin curând”.

Camelia Sabău

... ȘI SE VOR FACE UN SINGUR TRUP

Dintre toate experiențele vieții pământești, căsătoria poate fi una dintre cele mai minunate și mai împlinitoare realități sau, dimpotrivă, poate deveni coșmarul de care te-ai temut cel mai tare.

De ce oare există cupluri care par că au descoperit secretul cu ajutorul căruia și-au transformat viața de familie într-un colt de rai, iar altele, în ciuda faptului că au pornit la drum cu aceeași dorință, au ajuns în situația de a-și blestema ziua în care s-au cunoscut?

Răspunsul la această întrebare este unul mult mai simplu și mai la îndemână decât oricare altul pe care ar încerca să-l formuleze orice expert în consiliere maritală și psihoterapie de cuplu: întrucât Dumnezeu i-a creat pe bărbat și pe femeie unul pentru celălalt, înseamnă că cele mai bune sfaturi despre căsnicie se găsesc în Biblie.

Aflăm așadar, că Dumnezeu a conceput căsătoria (între un bărbat și o femeie!) pentru binele omului: „**Domnul Dumnezeu a zis: „Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el.” (Geneza 2:18).**

Deși, la început, Dumnezeu îl crease fără pereche, s-a dovedit că pentru împlinirea nevoilor emoționale și spirituale ale omului era nevoie de o a doua persoană, cu care să împartă și să împărtășească totul. Fiind „os din oasele” bărbatului și „carne din carnea” sa, noua Creație a lui Dumnezeu, întocmită într-un mod cu totul și cu totul special, avea să fie numită de bărbat „Ișa”(femeie).

Apoi, Biblia consemnează într-un mod cât se poate de limpede, ca să nu existe nici un dubiu: „**De aceea va lăsa**

omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup.” (Geneza 2:24).

Prin urmare, Dumnezeu a plănuțit ca bărbatul și femeia să fie mult mai mult decât doi parteneri. Ei nu trebuie să fie ținuți împreună de anumite interese reciproce, fie acelea chiar și de ordin afectiv, căci unirea lor prin căsnicie este mult mai profundă și mai valoroasă. Pur și simplu căsătoria (cea după planul lui Dumnezeu), aduce împreună, într-un singur trup, două jumătăți care au fost separate o vreme și care au trăit, fiecare în parte, până în acest moment, cu un dor adânc și ascuns unul după celălalt.

Când Dumnezeu hotărăște că a sosit timpul ca cei doi să-și unească destinele, minunea are loc. Și noi o numim simplu: *îndrăgostire*. Numai că îndrăgostirea după voia lui Dumnezeu este mai mult decât doar „fluturi în stomac”. Dacă tot ceea ce au în comun cei doi este doar „impulsul la împreunare”, relația lor va fi una care o va depăși rareori pe cea dintre două necuvântătoare.

Fericirea supremă în căsnicie va depinde de felul în care soțul și soția vor învăța să lucreze împreună pentru ca, după ce „fluturii” vor fi zburat de mult, deosebiriile dintre ei (mentale, spirituale, emoționale și fizice) să se îmbine treptat într-o relație tot mai armonioasă și mai prețioasă, oferind apoi copiilor cu care vor fi binecuvântați de Dumnezeu, un loc minunat, prin prezența Sa, în dragoste, pace și siguranță.

Claudiu Lupu